

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 238/2026
04.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 4. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ненада Маљковића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Пожаревцу 32Кв.253/24 од 15.10.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 787/25 од 28.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 04.03.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ненада Маљковића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Пожаревцу 32Кв.253/24 од 15.10.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 787/25 од 28.11.2025. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Решењем Основног суда у Пожаревцу 32Кв.253/24 од 15.10.2025. године одбијена је као неоснована молба окривљеног АА за судску рехабилитацију брисањем осуда изречених правноснажним пресудама Основног суда у Пожаревцу К.1893/10 од 11.11.2011. године, Окружног суда у Пожаревцу К.90/08 од 15.05.2009. године, Окружног суда у Јагодини К.73/08 од 03.07.2008. године и Вишег суда у Јагодини К.16/11 од 03.03.2011. године и К.141/10 од 21.03.2011. године.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 787/25 од 28.11.2025. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА која је изјављена против решења Основног суда у Пожаревцу 32Кв.253/24 од 15.10.2025. године (погрешно означено 32Кв.253/25).

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 787/25 од 12.12.2025. године исправљено је решење Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 787/25 од 28.11.2025. године тако што у уводу решења у седмом реду, те у изреци решења у другом реду, као

и у образложењу решења у првом реду, уместо пословног броја првостепеног предмета „32Кв.253/25“ треба да стоји пословни број „32Кв.253/24“, док у преосталом делу решење остаје неизмењено.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Ненад Маљковић, због повреда одредаба члана 98. став 2. тачка 4) КЗ и члана 574. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да укине првостепену и другостепену одлуку и предмет врати на поновну одлуку органу поступка.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да су нижестепени судови, одбијајући као неосновану молбу окривљеног за судску рехабилитацију, неправилно применили одредбе члана 98. став 2. тачка 4) и члана 100. КЗ на штету окривљеног, погрешно налазећи да у конкретном случају нису испуњени услови за судску рехабилитацију.

Изнети наводи захтева браниоца окривљеног којима се у суштини указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, а због које окривљени преко браниоца у смислу члана 485. став 4. ЗКП може поднети захтев за заштиту законитости, се по оцени Врховног суда не могу прихватити као основани.

Ово са разлога јер у конкретном случају, и по налажењу Врховног суда, нису испуњени законски услови за давање судске рехабилитације окривљеном и брисање осуда по правноснажним пресудама Основног суда у Пожаревцу К.1893/10 од 11.11.2011. године (правноснажна дана 07.06.2012. године), Окружног суда у Пожаревцу К.90/08 од 15.05.2009. године (правноснажна дана 28.12.2010. године), Окружног суда у Јагодини К.73/08 од 03.07.2008. године (правноснажна дана 29.07.2008. године), Вишег суда у Јагодини К.16/11 од 03.03.2011. године (правноснажна дана 13.07.2011. године) и Вишег суда у Јагодини К.141/10 од 21.03.2011. године (правноснажна дана 18.05.2012. године), а чије брисање из казнене евиденције је тражио окривљени. Наиме, како из списка предмета и то из извештаја из КЕ за окривљеног произилази да је окривљени АА правноснажно осуђиван по шест пресуда, то су се, по налажењу Врховног суда, стекли услови за обавезну примену у конкретном случају одредбе члана 100. КЗ која предвиђа судску рехабилитацију лица које је више пута осуђивано. Одредбом члана 100. КЗ је прописано да лицу које је више пута осуђивано суд може дати рехабилитацију само ако су испуњени услови из чланова

98. и 99. овог законика у погледу сваког кривичног дела за које је осуђено. Дакле, из напред цитиране законске одредбе произилази да се, при одлучивању да ли ће се лицу које је више пута осуђивано дати рехабилитација (што је овде случај), мора испитати испуњеност услова за рехабилитацију у погледу сваког кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим правноснажним пресудама и то услова из члана 98. КЗ (законска рехабилитација), односно из члана 99. КЗ (судска рехабилитација), а све у зависности од врсте и висине кривичне санкције која је окривљеном изречена, а без чије испуњености у сваком конкретном случају нема ни давања рехабилитације окривљеном.

Надаље, имајући у виду да из списка предмета произилази да је првом пресудом окривљеног и то пресудом иностраног суда у Бечу 63HV 14/2007 Z од 04.04.2007. године окривљени због извршења кривичног дела преступ против Закона о опојним средствима и прикривање осуђен на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, те имајући у виду одредбу члана 98. став 2. тачка 4) КЗ којом је прописано да законска рехабилитација настаје ако лице које је осуђено на казну затвора преко 6 месеци до 1 године, у року од 5 година од дана када је та казна извршена, застарела или опроштена, не учини ново кривично дело, као и имајући при томе у виду да из списка предмета произилази да је окривљени напред наведену казну затвора издржавао у периоду од 17.01.2007. године до 04.04.2007. године, а да је пре протекла рехабилитационог рока од 5 година од дана када је та казна извршена, а који рок сходно одредби члана 98. став 2. тачка 4) КЗ истиче даном 04.04.2012. године, окривљени учинио нова кривична дела и то дана 01.04.2008. године извршио кривично дело по осуди пресудом Окружног суда у Јагодини К.73/08 од 03.07.2008. године (правноснажна дана 29.07.2008. године), дана 21.05.2008. године извршио кривично дело по осуди пресудом Окружног суда у Пожаревцу К.90/08 од 15.05.2009. године (правноснажна дана 28.12.2010. године), дана 18.02.2009. године извршио кривично дело по осуди пресудом Вишег суда у Јагодини К.16/11 од 03.03.2011. године (правноснажна дана 13.07.2011. године), дана 06.11.2009. године извршио кривично дело по осуди пресудом Вишег суда у Јагодини К.141/10 од 21.03.2011. године (правноснажна дана 18.05.2012. године) и дана 07.12.2009. године извршио кривично дело по осуди пресудом Основног суда у Пожаревцу К.1893/10 од 11.11.2011. године (правноснажна дана 07.06.2012. године), то следствено наведеном, у конкретном случају нису испуњени законски услови за давање судске рехабилитације окривљеном и брисање прве осуде окривљеног и то по пресуди иностраног суда у Бечу 63HV 14/2007 Z од 04.04.2007. године. Имајући у виду наведено, те имајући у виду да је одредбом члана 98. став 1. КЗ, а чију примену с обзиром на вишеструку осуђиваност окривљеног у конкретном случају предвиђа одредба члана 100. КЗ, прописано да се законска рехабилитација даје само лицима која пре осуде на коју се односи рехабилитација нису била осуђивана или која су се по закону сматрала неосуђиваним, то стога нису испуњени ни законски услови за давање рехабилитације окривљеном по правноснажним пресудама Основног суда у Пожаревцу К.1893/10 од 11.11.2011. године, Окружног суда у Пожаревцу К.90/08 од 15.05.2009. године, Окружног суда у Јагодини К.73/08 од 03.07.2008. године, Вишег суда у Јагодини К.16/11 од 03.03.2011. године и Вишег суда у Јагодини К.141/10 од 21.03.2011. године, а за које се с обзиром на врсту и висину кривичне санкције која је окривљеном изречена овим пресудама испитује испуњеност услова из члана 98. КЗ (законска рехабилитација).

Следствено напред наведеном, нижестепени судови су у конкретном случају, приликом одлучивања о судској рехабилитацији лица које је више пута осуђивано (у конкретном случају окривљени је 6 пута осуђиван), а која се даје јединствено за све осуде окривљеног, а не само за неке осуде, правилно применили одредбе члана 98. став 2. тачка 4) и члана 100. КЗ.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је одбачен као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева као разлог његовог подношења наводи повреду одредбе члана 574. став 2. ЗКП, истицањем да суд приликом одлучивања о молби окривљеног за судску рехабилитацију није спровео претходна испитивања, односно није спровео потребне провере и није прибавио доказе о свим околностима које су важне за доношење одлуке, а све ради утврђивања тачности чињенице на коју се позвао окривљени и то да је пресуда иностраног суда у Бечу 63НУ 14/2007 Z од 04.04.2007. године брисана и да не производи правне последице.

Имајући у виду да повреда одредбе члана 574. став 2. ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд у овом делу поднети захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним решењима није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ненада Маљковића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић